

AD LECTOREM.

quo iam defunctus sum magis improbo , longè
vtiliorem.

Ea est moralis disciplinæ ratio , à cæteris om-
nino diuersa , vt cum tota praxim spectet , nisi
singularia minutatim expendas , omni sit fructu
caritura. Parum est quod monui ad calcem ope-
ris , me imitatum Mathematicos , qui demon-
strationem verbis & oratione confectam , &
menti discipulorum quasi iniectam , oculis etiam
aspectabilem subiiciunt , lineamentis & figuris,
radio in arena descriptam , & representatam.
Quamuis enim eo conueniant Mathesis & Mo-
ralis , vt quæ docent & demonstrant , ad sensus
vsque deducant , quadam veluti manu ductione
sensibili , longius tamen alio discrimine summe
obseruando distant ; quod demonstrationibus
Mathematicis , seu sola mente percipiantur , seu
subiiciantur oculis , sua eademque veritas con-
stet , & lineis tantum fiat facilioris captus , &
discipulis tardioribus magis obuia sit , & altius
imprimatur. At Ethice , si prima tantum princi-
pia , aut proximas illis conclusiones communes
atingat , nullum operæ pretium facit , nec ad
vsum , quem vnum spectat viam satis expeditam
munit : deinde singulis quæ inde deducuntur
conclusionibus , sua inest veritas , quas ignores
principiorum gnarus , nihilque iuuat comparas-
se , sed prorsus otiosæ & inutiles ad bonam men-
tem futuræ sunt , nisi pœnitenda mercede , ex illis
reuincaris officio te defuisse. Ne igitur videamur
Lectoribus insidias , & offendicula instruxisse ,
potius ad damnationem , quam strauisse viam ad
virtutem & salutem ; generalibus regulis morum ,

â iij

